

Lovtidende A

2008

Udgivet den 18. juni 2008

17. juni 2008.

Nr. 497.

Lov om ændring af færdselsloven for Grønland

(Spirituskørsel, alderskrav til førere af snescootere, selepligt m.v.)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I færdselsloven for Grønland, lov nr. 832 af 18. december 1991, foretages følgende ændringer:

1. § 5 affattes således:

»§ 5. Ethvert motorkøretøj skal være registreret og forsynet med nummerplader, før det tages i brug, jf. dog stk. 2 og 6.

Stk. 2. Skatteministeren kan for visse områder gøre undtagelse fra kravet om registrering.

Stk. 3. Skatteministeren kan bestemme, at andre motordrevne køretøjer end motorkøretøjer skal registreres og forsynes med nummerplader eller registreringsmærker, før de tages i brug, jf. dog stk. 6. Det samme gælder køretøjer, der er bestemt til at trækkes af et motordrevet køretøj.

Stk. 4. Skatteministeren kan bestemme, at motordrevne køretøjer, der anvendes uden for de i § 1 nævnte veje, pladser m.v., skal registreres og forsynes med nummerplader eller registreringsmærker, før de tages i brug, jf. dog stk. 6.

Stk. 5. Skatteministeren kan, jf. dog stk. 6, fastsætte regler om

- 1) registrering,
- 2) nummerplader og
- 3) registreringsmærker.

Stk. 6. Forsvarets køretøjer registreres efter regler, der fastsættes af forsvarsministeren.«

2. § 7 affattes således:

»§ 7. Skatteministeren kan fastsætte regler om gebyr for registrering, nummerplader og registreringsmærker.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyr for syn af køretøjer.«

3. § 8 affattes således:

»§ 8. Skatteministeren kan fastsætte regler om benyttelse af køretøjer, der ikke er registreret i Grønland. Skatteministeren

kan herunder bestemme, hvornår pligten til registrering i Grønland indtræder.«

4. Overskriften til §§ 9-12 affattes således:

»Spirituskørsel m.v.«

5. § 9 affattes således:

»§ 9. For spirituskørsel dømmes den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,50 promille.

Stk. 2. For spirituskørsel dømmes endvidere den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at den pågældende ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.«

6. I § 16, stk. 2 og 4, ændres »orienterende« til: »kontrollerende«.

7. § 16, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er førerretten blevet frakendt betinget, skal føreren inden for en frist, der fastsættes af politiet, aflægge en kontrollerende køreprøve. Førerretten inddrages, hvis prøven ikke består eller vedkommende undlader at medvirke til den. Kontrollerende køreprøve skal ikke aflægges, hvis domfældte har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen.«

8. § 18, stk. 1, affattes således:

»Snescooter må kun føres af personer, der er fyldt 18 år. Politiet kan dog tillade personer, der er fyldt 16 år, at føre snescooter i forbindelse med udførelse af landbrugsarbejde eller erhvervsmæssig fangst.«

9. § 18, stk. 2, ophæves.

10. § 29, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

11. Efter § 29 indsættes:*»Kørsel ved busstoppested*

§ 29 a. Kørende, som nærmer sig et stoppested, hvor en bus er standset, skal, hvis føreren af bussen giver tegn til igangsætning, nedsætte hastigheden og om nødvendigt standse, således at bussen kan forlade stoppestedet. Føreren af bussen fritages dog ikke herved for at udvise særlig forsigtighed for at undgå fare.«

12. I § 32 indsættes som stk. 6 og 7 :

»Stk. 6. Kørende må ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for modkørende færdsel. Ved svingning til højre må den kørende ikke være til ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Er der i forbindelse med vejen anlagt cykelsti, hvor færdsel i begge retninger er tilladt (dobbeltrættet cykelsti), må kørende ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Det samme gælder ved svingning til højre over for modkørende cyklister og knallertkørere. Tilsvarende regler gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig eller kører ind i vejkryds, skal køre således, at der ikke opstår unødigt ulempe for færdslen på den krydsende vej, hvis vedkommende tvinges til at standse i krydset. I kryds, hvor færdslen reguleres ved signalanlæg, må den kørende, selv om signalet viser grønt lys, ikke køre ind i krydset, hvis den pågældende på grund af færdselsforholdene på stedet må indse, at krydset ikke vil kunne forlades, inden signalet har skiftet til grønt lys for krydsende færdsel.«

13. Efter § 32 indsættes:*»Forpligtelser over for gående*

§ 32 a. Kørende, som møder eller kører forbi gående, skal give den gående tid til at vige til side samt i øvrigt give den gående fornøden plads på vejen.

Stk. 2. Kørende, som kører over fortov eller gangsti, eller i øvrigt fører køretøj ind på kørebanen fra udkørsel fra ejendom ved vejen, skal holde tilbage for gående. Det samme gælder ved kørsel ind på eller over gågade.

Stk. 3. Ved kørsel på gågade skal de kørende udvise særlig agtpågivenhed og hensynsfuldhed over for gående.

Stk. 4. Ved busstoppested, beliggende ved kanten af cykelsti, hvor passagererne ikke optages fra eller afsættes på et areal, der er særligt indrettet for dem, skal de kørende på cykelstien holde tilbage og om nødvendigt standse for på- eller afstigende passagerer.

Stk. 5. Ved svingning i vejkryds må kørende ikke være til fare for gående, der passerer den kørebane, som skal benyttes under den fortsatte kørsel. Tilsvarende gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 6. Ved fodgængerfelt på steder, hvor færdslen reguleres af politi eller ved signalanlæg, skal den kørende, selv om han i øvrigt ifølge signalet eller politiets tegngivning kan passere fodgængerfeltet, holde tilbage for gående, som befinder sig i feltet på vej over kørebanen. Er et sådant fodgængerfelt be-

liggende ved vejkryds, skal den kørende, som efter svingning i krydset skal passere feltet, køre med passende lav hastighed og om nødvendigt standse for at lade de gående passere, som befinder sig i fodgængerfeltet eller er på vej ud i dette.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, der ikke er reguleret, skal afpasse hastigheden således, at der ikke opstår fare eller ulempe for gående, som befinder sig i feltet eller er på vej ud i dette. Den kørende skal om nødvendigt standse for at lade de gående passere.

Stk. 8. Kørende skal så vidt muligt undgå, at køretøjet standses i fodgængerfeltet.«

14. Efter § 33 indsættes:

»§ 33 a. Standsning eller parkering må ikke ske på cykelsti, gangsti eller fortov. Tilsvarende gælder for midterrabat, helleanlæg og lignende. Køretøj, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3,5 t, kan dog, medmindre andet er bestemt i medfør af § 23, stk. 2, standses eller parkeres med en del af køretøjet på fortov, hvis dette ikke er til fare eller ulempe for færdslen på fortovet. 1. pkt. gælder ikke for cykler og tohjulede knallerter.

Stk. 2. Standsning eller parkering må ikke ske

- 1) på fodgængerfelt eller ud for udkørsel fra cykelsti eller inden for en afstand af 5 m foran fodgængerfeltet eller udkørslen,
- 2) i vejkryds eller inden for en afstand af 10 m fra den tværgående kørebanes eller cykelstis nærmeste kant,
- 3) på en sådan måde, at færdselstavle eller -signal dækkes,
- 4) i viadukt eller tunnel,
- 5) på eller i nærheden af bakketop eller i eller ved uoverskueligt vejsving,
- 6) på strækning, hvor kørebanen før vejkryds ved hjælp af spærrelinjer er inddelt i vognbaner, eller inden for en afstand af 5 m før begyndelsen af en sådan strækning,
- 7) ved siden af spærrelinje, hvis afstanden mellem køretøjet og linjen er mindre end 3 m og der ikke mellem køretøjet og spærrelinjen findes en punkteret linje, eller
- 8) på afmærket holdeplads for hyrevogne.

Stk. 3. Ved busstoppested er det ikke tilladt at standse eller parkere på den afmærkede strækning på hver side af stoppestedsskiltet. Findes en sådan afmærkning ikke, gælder forbuddet inden for en afstand af 12 m på hver side af skiltet.

Stk. 4. Parkering må ikke ske

- 1) ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom eller i øvrigt således, at kørsel til eller fra ejendom væsentligt vanskeliggøres,
- 2) ved siden af andet køretøj, som holder ved kørebanens kant, bortset fra tohjulet cykel, tohjulet knallert eller tohjulet motorcykel uden sidevogn, eller
- 3) på en sådan måde, at adgangen til andet køretøj herved hindres, eller at dette ikke kan føres fra stedet.

§ 33 b. §§ 33 og 33 a gælder ikke for køretøj, der anvendes ved vejarbejde, hvis standsning eller parkering er nødvendig af hensyn til arbejdet og der træffes fornødne sikkerhedsforanstaltninger. Det samme gælder standsning eller parkering, der foretages af politi, redningsberedskab eller redningskorps.

§ 33 c. Justitsministeren kan bestemme, at parkering af motorkøretøjer, hvor adgangen til parkering er tidsmæssigt begrænset, kun må ske under benyttelse af parkeringsskive. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om parkeringsskiver og deres benyttelse.

Afmærkning af vejarbejder

§ 33 d. Når der foretages vejarbejde, er den, som forestår arbejdet, ansvarlig for, at det til enhver tid er forsvarligt afmærket.«

15. I § 36 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved kørsel uden for lygtetændingstiden skal nærlys (kort lys) anvendes på motordrevne køretøjer. Ved kørsel med motorredskab gælder dette dog kun, hvis motorredskabet er forsynet med nærlyslygter. I stedet for nærlys kan anvendes tågeforlygter eller særligt kørelys.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

16. Efter § 39 indsættes:

»Sikkerhedsseler

§ 39 a. Hvis en siddeplads i bil, på motorcykel eller knallert er forsynet med sikkerhedssele, skal denne under kørslen anvendes af den person, der benytter siddepladsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Børn under 3 år skal i stedet for sikkerhedssele anvende barnestol eller andet godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt. Børn, der er fyldt 3 år, men ikke 7 år, kan i stedet for sikkerhedssele anvende barnestol eller andet godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde eller vægt. Der kan i kombination med sikkerhedssele anvendes selepude.

Stk. 3. Pligten til at anvende sikkerhedssele gælder ikke ved bakning eller under kørsel på parkeringsplads, servicestation, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 4. Føreren skal påse, at passagerer, der ikke er fyldt 15 år, anvender sikkerhedsudstyr i overensstemmelse med stk. 1-3 samt regler herom fastsat i medfør af stk. 5.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte regler om,

- 1) hvordan sikkerhedsudstyr til børn under 3 år skal anvendes,
- 2) at visse personer fritages for pligten til at anvende sikkerhedsudstyr,
- 3) fritagelse for pligten til at anvende sikkerhedsudstyr ved særlige former for kørsel, og
- 4) at føreren af en bus helt eller delvis fritages for den i stk. 4 nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.«

17. § 40, stk. 1, affattes således:

»Føreren af motorcykel, snescooter eller knallert samt enhver passager på motorcykel eller snescooter, som er fyldt 15 år, skal under kørsel anvende fastspændt styrthjelm.«

18. I § 40 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Der skal dog ikke anvendes styrthjelm, hvor der er pligt til at anvende sikkerhedssele.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

19. I § 40, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »12 år« til: »5 år«.

20. Efter § 40 indsættes:

»Brug af mobiltelefon og andet teleudstyr

§ 40 a. Førere af køretøjer må under kørsel ikke benytte sig af håndholdte mobiltelefoner.

Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte nærmere regler om brug af andet teleudstyr og lignende under kørsel.«

21. § 47 ophæves.

22. I § 48 ændres »§§ 44-47« til: »§§ 44-46«.

23. § 49, stk. 1, affattes således:

»Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal være dækket af en ansvarsforsikring i et forsikringsselskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed i Grønland. Forsikringsselskaber, der tegner ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Grønland, skal være medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM). Betingelserne for betaling af løbende ydelser til DFIM fastsættes af justitsministeren. Forsikringsselskaber, der ønsker at tegne ansvarsforsikring for registreringspligtige motordrevne køretøjer i Grønland, skal herudover anmelde dette til Politimesteren i Grønland.«

24. I § 51, stk. 1, indsættes efter »gennemførelse«: », herunder om forsikringsselskabers pligt til at deltage i en gensidig hæftelsesordning, i tilfælde af at et ansvarsforsikringsselskab ikke opfylder sine forfaldne erstatningsforpligtelser i henhold til de tegnede lovpligtige ansvarsforsikringer«.

25. Efter § 55 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 5 a

Standsnings- og parkeringsafgifter

§ 55 a. Justitsministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen kan pålægge en afgift for overtrædelse af

- 1) § 33 a, stk. 1, for så vidt angår standsning eller parkering på cykelsti, gangsti, midterrabat og helleanlæg samt standsning eller parkering med hele køretøjet på fortov,
- 2) § 33 a, stk. 2, nr. 1, 2, 4, 6, 7 og 8, og stk. 3,
- 3) § 33, stk. 4, nr. 1, for så vidt angår parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom, og nr. 2,
- 4) standsnings- eller parkeringsforbud, der angives ved afmærkning,
- 5) standsnings- eller parkeringsforbud, der fastsættes efter § 23, selv om forbuddet ikke angives ved afmærkning, og
- 6) andre bestemmelser om standsning eller parkering, der fastsættes i medfør af § 23 eller § 33 c.

Stk. 2. Afgørelse om pålæggelse af afgift kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed og er ikke omfattet af

§ 19 i landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning. Afgiften tilfalder den kommune, på hvis område kontrollen udføres.

Stk. 3. Afgiften pålægges ved en skriftlig meddelelse, der anbringes på køretøjet eller overgives til føreren.

Stk. 4. Afgiften påhviler den, der har foretaget den uretmæssige standsning eller parkering. Betales afgiften ikke inden den fastsatte frist, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet. Afgørelser om pålæggelse af afgift kan fuldbyrdes efter reglerne i den grønlandske retsplejelov om tvangsfuldbyrdelse af grønlandske myndigheders afgørelser.

Stk. 5. Afgiften udgør 510 kr.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om den kommunale parkeringskontrols virksomhed.«

26. § 56, stk. 1, affattes således:

»Overtrædelse af § 3, § 5, stk. 1, §§ 9-11, § 13, stk. 1 og 2, § 16, stk. 5, § 17, § 18, stk. 1, 1. pkt., §§ 19 og 20, § 22, § 23, stk. 1, § 24, stk. 1, 2 og 4, § 25, § 26, stk. 1-4, §§ 27-32 a, § 33, stk. 1, § 33 a, § 33 d, §§ 34-39, § 39 a, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, § 40, stk. 1 og 3, § 40 a, stk. 1, § 41, § 42 og § 49, stk. 1, 1., 2. og 4. pkt., og stk. 2, eller undladelse af at efterkomme et forbud eller påbud i henhold til loven kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland. Det samme gælder ved kørsel med motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, når retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget.«

27. I § 56 indsættes som stk. 3 :

»*Stk. 3.* Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab el.lign., kan der pålægges selskabet som sådant et bødeansvar.«

28. Efter § 56 indsættes:

»**§ 56 a.** Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bøder til personer med særlig lav indtægt kan udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

Stk. 3. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bøden for hver overtrædelse. Har nogen ved én eller flere handlinger overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bøden for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf og bøden for overtrædelsen af den eller de andre love.

Stk. 4. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører én af overtrædelserne andre foranstaltninger end bøde, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af den anden foranstaltning. Det samme gælder, hvis nogen ved én eller flere handlinger

har overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love, og overtrædelsen af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf medfører bøde, og overtrædelsen af den eller de andre love medfører anden foranstaltning end bøde.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.«

29. I § 57, stk. 1 og 3 , ændres »spiritus- eller promillekørsel« til: »spirituskørsel eller om overskridelse af de tilladte hastighedsbestemmelser efter § 59, stk. 1, nr. 2,«.

30. §§ 59 og 60 affattes således:

»Betinget frakendelse

§ 59. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal betinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis

- 1) føreren under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,
- 2) føreren har overskredet hastighedsgrænser fastsat i medfør af § 29, stk. 2 og 3, med mere end 60 pct.,
- 3) føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel, der ikke er omfattet af § 60, stk. 1, nr. 1, eller
- 4) frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj.

Stk. 2. Betinget frakendelse sker på vilkår, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører motordrevet køretøj under sådanne omstændigheder, at førerretten skal frakendes vedkommende. Ved betinget frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden.

Stk. 3. Begår den dømte i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af førerretten, fastsætter retten en fælles frakendelse for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Ubetinget frakendelse

§ 60. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal ubetinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren

- 1) har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille,
- 2) forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført motordrevet køretøj på særlig hensynsløs måde,
- 3) har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 59, stk. 1, nr. 1-3,
- 4) tidligere er frakendt førerretten betinget og det nye forhold er begået i prøvetiden eller
- 5) tidligere er frakendt førerretten ubetinget og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden.

Stk. 2. Under særlig formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget.

Stk. 3. Ubetinget frakendelse sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 10 år eller for bestandig.«

31. §§ 61-63 ophæves.

32. I § 66 indsættes efter 1. pkt.:

»Spørgsmålet indbringes for den ret, som har pådømt sagen i første instans, eller retten i den retskreds, hvor den dømte bor eller opholder sig.«

33. Efter § 67 indsættes:

»Kapitel 7 a

Konfiskation

§ 67 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser af denne lov kan der ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af loven. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen.

Stk. 2. Konfiskation skal ske, hvis ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten.

Stk. 3. Konfiskation efter stk. 2 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 2 kan fraviges, når særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

Stk. 5. I øvrigt gælder reglerne om konfiskation i kriminalloven for Grønland.

Kapitel 7 b

Foranstaltning m.v. ved ændret regulering

§ 67 b. Spørgsmålet om foranstaltning og frakendelse af førerret i anledning af hastighedsovertrædelser, jf. § 29, afgøres efter de på gerningstidspunktet gældende regler.«

34. Efter § 71 indsættes:

»§ 71 a. Politiet kan for at imødekomme særlige behov hos personer med handicap dispensere fra reglerne i denne lovs kapitel 1-4, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt.«

35. § 72 affattes således:

»§ 72. Transportministeren kan bemyndige Færdselsstyrelsen, en anden under Transportministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt transportministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

36. Efter § 72 indsættes:

»§ 72 a. Justitsministeren kan bemyndige politiet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt justitsministeren.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

§ 72 b. Skatteministeren kan bemyndige politiet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt skatteministeren.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage politiets administration af beføjelser som nævnt i stk. 1, herunder at klage skal ske til Landsskatteretten. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at klager over politiets administration ikke kan afgøres administrativt.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 1, nr. 9.

Givet på Christiansborg Slot, den 17. juni 2008

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Lene Espersen